

सम्यक्परिपालयामासतुः तदेवतस्यपुत्रस्यश्रेयःसाधनमित्यर्थः एवंसत्यवादिनांतीर्थानियज्ञादयस्तंत्रमार्गेणसूर्याद्यन्यतमोपास्तिःकेवलवैदिकताचेतिदेवताभावप्राप्तिसाधनानीतिमंत्रद्वयतात्पर्यसिद्धं तस्मादस्मदादिभिरल्पज्ञैर्दृष्टमूलमदृष्टमूलवामनुव्यासादिसर्वज्ञप्रणीतंस्मृतिजातंवेदवद्वेदविदां वचनमिति न्यायेनागमयितव्यं पठनीयं व्याख्येयं चेति सर्वमनवद्यं १ महतःशास्त्रस्यारंभेबहुविघ्नसंभावनयास्योपास्यंवासुदेवंद्वादशाक्षरेणप्रणम्य यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवतथागुरौ तस्यैतेकथितास्तर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनइत्युक्तेरीश्वरवत्परात्परगुरुं पितामहं परमगुरुं नृवसिष्ठमरीच्यादीन् प्रजापतींश्च प्रणम्य अहं मनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिना वामदेव इव स्वकीयं ब्रह्म भावमयमात्मा ब्रह्मेति शास्त्रमनुसंधानः प्रत्यगात्मानमेव नमस्करोति ओं नमः कृष्णद्वैपायनायेति ततो विघ्नविनायकान् नमस्कृत्य सुखासीनानिति भारतारंभश्लोकेऽपेक्षितं पूरयति गद्येन लोमहर्षणपुत्र इति लोमानि हर्षयांचक्रे श्रोतृणां स्य भाषितैः कर्मणा प्रथितस्तेन लोमहर्षणसंज्ञयेति कौर्मै निरुक्तार्थनाम्नः पुत्रः उग्रश्रवाः उग्रस्य नृसिंहतापनीयोपनिषत्प्रतिपाद्यस्य वस्तुनः श्रवः श्रवणं यस्य सः अधिगतोपनिषद्ब्रह्मस्य इत्यर्थः सौतिः सूतजातेरुत्पत्तिरुक्ता वायुपुराणे वैन्यस्यतु पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतं ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पृक्तं बृहस्पतेः जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत शिष्यहव्येन संपृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः अधरोत्तरचारेण जज्ञेत द्वर्णवैकृतमिति वर्णवैकृतमिति ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इति याज्ञवल्क्योक्तं विलोमजत्वं तस्य सूतस्यापत्यं सौतिः पौराणिकः

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ओं नमः पितामहाय ओं नमः प्रजापतिभ्यः ओं नमः कृष्णद्वैपायनाय ओं नमः सर्वविघ्नविनायकेभ्यः लोमहर्षणपुत्र उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको नैमिषारण्ये शौनकस्य कुलपतेर्द्वादशवार्षिके सत्रे ॥ १ ॥ सुखासीनानभ्यगच्छद्ब्रह्मर्षीन् संशितव्रतान् ॥ विनयावनतो भूत्वा कदाचित्सूतनन्दनः ॥ २ ॥ तमाश्रममनुप्राप्तं नैमिषारण्यवासिनां ॥ चित्राः श्रोतुं कथास्तत्र परिवव्रुस्तपस्विनः ॥ ३ ॥

पुराणेकृतश्रमः नैमिषारण्ये वाराहे एवं कृत्वा ततो देवो मुनिगौरमुखं तदा उवाच निमिषेणेदं निहतं दानवंबलं अरण्येऽस्मिन् ततस्त्वेतन्नैमिषारण्यसंज्ञितमिति उक्तं रूपे नैमिशेति पाठे तु वायवीये एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं विस्तृतं यत्रास्यशीर्यतेनेमिः सदेशस्तपसः शुभः इत्युक्त्वा सूर्यसंकाशं चक्रं सृष्ट्वा मनोमयं प्रणिपत्य महादेवं विसर्जयित्वा महः तेऽपि दृष्टराविप्राः प्रणम्य जगतां प्रभुं प्रययुस्तस्य चक्रस्य यत्र नेमिर्व्यशीर्यत तद्वनं तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजितमिति तन्निर्वचनं द्रष्टव्यं शौनकस्य शौनः सर्वविवेकदृगिति लीलावत्यां शौन एव शौनकस्तस्य कुलपतेः एकोदशसहस्राण्यो नृदानादिना भरेत् स वै कुलपतिरित्युक्तं लक्षणस्य सत्रे ये यजमानास्त एव क्रत्विजो यस्मिन् बहु कर्तृके कृतौ स सत्रसंज्ञः यथोक्तं बहुभ्यो दीयते यत्र तृप्यंति प्राणिनो बहु कर्तारो बहवो यत्र तत्सत्रमभिधीयत इति ॥ १ ॥ सुखासीनानिति कर्मच्छिद्रेषु सुखं स्वयं व्रतं ब्रह्मचर्यादिकं येषां तान् ॥ २ ॥ नैमिषारण्यवासिनां आश्रमं अनुप्राप्तं तपस्विनः परिवव्रुरितिसंबन्धः अनुप्राप्त इति पाठे तु उत्तरार्धे तमित्यध्याहार्यं ॥ ३ ॥